

Dr. Braun navaja Tomanove besede o dualizmu, da je grob našega življenja, dasi je sam glasoval zanj; pri tem se dotika tudi afere gledé koncesije za gorénjsko železnico. Povdarja pravilno, da je bila napaka, ko so hoteli Slovenci podpirati češko pasivno opozicijo, in primerja češke razmere z madjarskimi, češ, si duo faciunt idem, non est idem. Dostaviti bi bilo pač treba, da je dualizem končno odločila izgubljena vojna leta 1866. Razpravljajoč o razcepljenosti Jugoslovanov, ki jo je pomnožil dualizem in dovedel ad absurdum, prihaja do zaključka, da se more jugoslovanska edinost uresničiti le po dveh možnostih: bodisi potom splošne evropske katastrofe, bodisi potom splošnega evropskega pobratimstva!

Kakor se veselimo, da se med Madjari najde kdo, ki skuša objektivno poznati in presojeti naš položaj, tako tudi želimo, da pisatelj skoro objavi še tretji članek, ki se bo pečal z našim najnovejšim kulturno-političnim in gospodarsko-socialnim življenjem.

Dr. Drag. Lončar.

Jezik očistite peg. Natanko na dan Rybařeve interpelacije glede uradne rabe laških imen po slov. krajih mi je pravilo dekle s srednješolsko maturo, kako je gledala s Kouka na „Izonco“ . . . Žalostno je nadalje, čuti tolikrat iz ust akademikov, da nimajo cajta in obilico sorodnih. Ne utegnejo pomisliti, da bi nekatera kmetica, ki nima pojma o češčini, dejala nimam kedaj . . . Meja se nam krha po izpostavljenih krajinah ne samo iz koristolovja, ampak naravno s polahno infiltracijo tujega besedišča . . . V mojem rojstnem gnezdu se zovejo neke parcele Za hlevi, pozneje izorane ledine pa Pod štaló. Kedo naših vojakov s kmetov ni še zamenjal čevljev s šuhi? In polizobraženstvo posebno rado tke svoj govor iz izposojeno navlako, kakor bi bil ukradeni izraz jačji. Poznam slaviste, pri katerih se še naprej išče Uršo Plut! Mali narodi moramo čuvati svojo individualnost vedno in vestno, ne najmanj v besedi. Janežič-Sketova trditev, da premore naš knjižni jezik najmanj tujk, naj se posploši še v živi govorici. Pred vsem pa ma mladina hoditi pot vzornosti ter se v ta namen seznaniti tudi z drugimi slovanskimi narečji.

Cato Criticensis.

Slovensko in tuje slovstvo. — Urednik je priobčil drja Zobra članek, ne kot bi se v celoti strinjal z njega izvajanji, nego da spravi v javnost vprašanje, ki bo dobivalo v bodoče po vsej priliki večjo in večjo važnost, in v pričakovanju, da izzove po slovenskih listih več živega razglabljanja o stvari.

